

ЛАНДШАФТОЗНАВСТВО: СТАН, ПРОБЛЕМИ, ПЕРСПЕКТИВИ

МАТЕРІАЛИ
міжнародної наукової конференції

ЛЬВІВ-ВОРОХТА
2014

Львівський національний університет імені Івана Франка
Географічний факультет
Кафедра фізичної географії
Карпатський національний природний парк

ЛАНДШАФТОЗНАВСТВО: СТАН, ПРОБЛЕМИ, ПЕРСПЕКТИВИ

МАТЕРІАЛИ

міжнародної наукової конференції присвяченої:

- 70-річчю кафедри фізичної географії Львівського національного університету імені Івана Франка
- 60-річчю Львівської школи ландшафтознавства
- 110-річчю з дня народження професора Каленика Івановича Геренчука
- 80-річчю з дня народження професора Гаврила Петровича Міллера

24 – 27 вересня 2014 року

ЛЬВІВ-ВОРОХТА
2014

Ландшафтознавство: стан, проблеми, перспективи: Матеріали міжнародної наукової конференції присвяченої 70-річчю заснування кафедри фізичної географії, 60-річчю діяльності Львівської школи ландшафтознавства, 110-річчю з дня народження професора К. І. Геренчука і 80-річчю з дня народження професора Г. П. Міллера (24-27 вересня 2014 р.). – Львів: Видавничий центр ЛНУ ім. Івана Франка, 2014. – 198 с.

Збірник містить матеріали доповідей, які охоплюють різні аспекти вчення про ландшафт: історію, теорію, методика і практику. Більшість порушених питань історії ландшафтознавства, теорії ландшафтознавчих досліджень та методики комплексних географічних досліджень більш детально розкриті у Віснику Львівського університету серія географічна (вип. 48, 2014).

Редакційна колегія: А. Мельник, д-р геогр. наук (відповідальний редактор); Л. Костів, канд. геогр. наук (відповідальний секретар); В. Біланюк, канд. геогр. наук; О. Загульська, канд. геогр. наук; І. Круглов, канд. геогр. наук; Р. Кулачковський; В. Матвій, канд. геогр. наук; Б. Муха, канд. геогр. наук; І. Притула; П. Шубер, канд. геогр. наук; В. Шушняк, канд. геогр. наук; Б. Яворський, канд. геогр. наук.

Рецензенти: С. Позняк, д-р геогр. наук, професор;
А. Богуцький, канд. геогр. наук, професор

Друкується за ухвалою Вченої Ради географічного факультету Львівського національного університету імені Івана Франка (протокол № 7 від 10 вересня 2014 року).

Матеріали вміщені у збірнику подані у редакції авторів. Вони відображають різноманітність трактування терміну “ландшафт”, і, відповідно, неоднозначне розуміння змісту ландшафтознавства.

Точка зору редколегії не завжди збігається з позицією авторів.

©Львівський національний університет
імені Івана Франка, 2014

**ІСТОРІЯ, МЕТОДОЛОГІЯ І МЕТОДИКА
ЛАНДШАФТОЗНАВСТВА**

организованную круглогодичную рекреацию; появлением новой формы самоорганизованной рекреации: дачных комплексов и садоводств; стабильным функционированием городских рекреационных территорий; организованным массовым туристским движением и формированием сети «диких» рекреационных территорий.

Этап IV. Развитие рекреации на постсоветском пространстве (конец XX – начало XXI вв.) характеризуется вариативностью рекреационных занятий, нашедшей отражение в резком увеличении разнообразия рекреационных комплексов и формировании рекреационных территорий, для которых свойственно дифференцированное воздействие на природные комплексы.

Также как и в иных регионах на промышленном севере рекреационные комплексы и рекреационные территории в начале XXI в. играют важную роль в облике и образе региона. Их специфика определяется тем, что хотя рекреационные комплексы сформировались в экстремальных ландшафтных условиях, в экологически неблагоприятных районах, они занимают значительные площади, а их разнообразие в последние годы возрастает. Все типы рекреационных комплексов, включая и рекреационно-селитебные, выделенные нами для территории Европейской России, характерны и для северных регионов. В отличие от прочих регионов роль ландшафтных условий в размещении рекреационных и рекреационно-селитебных комплексов здесь по-прежнему очень велика, однако с увеличением степени преобразования пространства она начинает снижаться. Появление слабопроницаемых элитных рекреационных и рекреационно-селитебных комплексов отражается и на культурных ландшафтах региона, обостряя конфликты внутри рекреационного природопользования.

1. *Исаченко Г. А.* Рекреационная трансформация ландшафтов на рубеже XX – XXI вв. на примере окрестностей Петербурга / Г. А. Исаченко, Т. Е. Исаченко // Изв. Русск. геогр. о-ва. 2011, т.143, вып. – С. 38–50.
2. *Исаченко Т. Е.* Типология рекреационного ландшафта // География и геоэкология на современном этапе взаимодействия природы и общества: материалы Всероссийской научной конференции «Селиверстовские чтения». СПб, 2009. – С. 176–182.

В. Круль, Г. Круль, О. Гадельшин

Чернівецький національний університет імені Юрія Федьковича, Україна

ПОСЕЛЕНСЬКО-ДЕМОГРАФІЧНІ ПОКАЗНИКИ ЗАСЕЛЕННЯ ФІЗИКО-ГЕОГРАФІЧНИХ ОБЛАСТЕЙ ТЕРИТОРІЇ СТОЧИЩА р. ПРУТ

Дослідження заселення регіонів України є важливим завданням геодемографічних та ретроспективно-екістичних вишукувань. Це стосується як адміністративно-територіальних одиниць (областей, районів) або історико-територіальних утворень (історико-географічних зон, історико-географічних країв, історико-географічних районів), так і природних виділів, до яких можна віднести фізико-

географічні області, райони чи сточища річок. Щодо останніх, то в науковій літературі відсутні на даний час напрацювання. Це є важливим, оскільки річки – як первісні транспортні артерії відігравали роль осередків залюднення, в яких хвилі освоєння спрямовувалися від річища до вододілів. У цьому контексті доцільно охопити сточище всієї річки, щоб відтворити більш-менш повноцінну картину його заселення. Отже, територія річкового сточища (або вся, або частина) слугує тим територіальним об'єктом, який є чи не найголовнішим у сучасних демогеографічних і заселенсько-розселенських екістичних дослідженнях.

Згідно викладеного вище, відзначимо, що р. Прут (у межах території України) викликає особливе зацікавлення, оскільки на всьому своєму протязі доволі помітно змінюється: від гірського до рівнинного характеру. Таких же змін зазнають і ландшафти, тому видається важливим завдання виявлення особливостей та закономірностей залюднення її сточища у розрізі фізико-географічних районів. Тим більше, що саме останні є тими територіальними одиницями, в яких можна простежити вплив опосередкованих природних умов на процес заселення та формування поселенської мережі тієї чи іншої території (в даному випадку сточища р. Прут).

Відзначимо, що площа сточища р. Прут, яке розміщене у межах України, сягає 9050 км² (1,5 % території держави). На таких просторах знаходиться 6 фізико-географічних областей: Прут-Дністерська підвищена рівнинна лісостепова, Прут-Сіретська лісо-лучна або Передкарпатська, Зовнішньо-Карпатська або область Скибових середньогірських лісових Карпат, Вододільно-Верховинська або область Верховинських низькогірних лісо-лугових Карпат, Полонинсько-Чорногірська або область Полонинсько-Чорногірських субальпійсько-лісових Карпат і Мармароська або область Мармароських (Рахівсько-Чивчинських) середньогірних субальпійських лісових Карпат. Причому, перших дві відносяться, відповідно, до рівнинних і передгірських територій, інших чотири – до гірських. Найбільшою з областей є Прут-Дністерська, територія якої сягає 3346 км², що склало 37,0 % від усього сточища р. Прут. Другою за величиною стала Зовнішньо-Карпатська область із 2422 км² (26,8 %). До найменших областей відносяться Мармароська і Вододільно-Верховинська, територія яких охоплює, відповідно, 186 (2,0 %) і 470 км² (5,2 %).

Наголосимо, що, незважаючи на кількісне переважання у сточищі р. Прут гірських фізико-географічних областей (загалом чотири), їхня загальна площа є меншою, порівняно з рівнинними і передгірськими областями. Так, територія двох останніх охопила майже 5000 км² (власне, 4976 км²), що зайняло більше половини прутського басейну (55 %). Отже, в межах сточища р. Прут, що розташовується на території України, переважають рівнинні і передгірські ландшафти. На теренах останніх розміщена і лівова частка населених пунктів прутського басейну. Зокрема, в його рівнинній частині (Прут-Дністерська область) має місце 209 поселень або 42,7 %, а в передгірській (Прут-Сіретська область) – 109 або 22,3 %. На гірські землі Прута припав лише 171 населений пункт (35 %). Причому, з гірських областей виділяється Зовнішньо-Карпатська, де зафіксований другий за чисельністю поселень природний обласний регіон території дослідження

із 113 населеними пунктами (23,1 %). Інших три гірських області заселені, зрозуміло, найменше, адже в їхніх межах виявлено всього 58 поселень, що склало 11,9 % усіх населених пунктів сточища р. Прут.

Відзначимо, що за показником поселенського освоєння ($P_{п.о.}$) або поселенського навантаження ($P_{п.н.}$) території, що є співвідношенням площі населених пунктів до площі природних фізико-географічних одиниць, ситуація кардинально змінюється. Справді, адже найбільше поселенське навантаження спостерігається не в рівнинних і передгірських територіях, а в одній із гірських областей – Вододільно-Верховинській – 47,9 %. У даному випадку цей показник, ймовірно, є завищеним через дисперсність розміщення гірських поселень, які не є компактними, як на рівнинних територіях, а розкидані по схилах гір на великій площі (будинки знаходяться на значній відстані один від одного). Приблизно таку ж особливість розміщення мають населені пункти у передгірській зоні прутського сточища (хіба що спостерігається більша компактність розташування через меншу пересіченість, порівняно з горами, місцевості), тому другою областю за $P_{п.о.}$ є Передкарпатська із 40,7 %. І тільки на третій позиції за інтенсивністю поселенського освоєння є рівнинна Прут-Дністерська область, де $P_{п.о.} = 35,2$ %. Цей показник є більш-менш реальною величиною, бо саме на рівнинних просторах населені пункти, якщо й мають великі площі, все ж відзначаються значною концентрацією на ній будівель і прибудинкових територій. Дещо поступається за $P_{п.о.}$ рівнинній області гірська Зовнішньо-Карпатська область, де його значення сягнули майже 34,7 %. Низьку поселенську освоєність має Полонинсько-Чорногірська область ($P_{п.о.} = 10,5$ %) та вкрай мізерну – Мармароська ($P_{п.о.} = 0,4$ %).

Зовсім інша ситуація простежується для величини демографічного потенціалу ($D_{п.}$), який є сумою людності поселень, що розміщуються на території тієї чи іншої фізико-географічної області чи району. Зокрема, найзначніша величина $D_{п.}$ фіксується в межах Прут-Дністерської рівнинної області – більше 519 тис. осіб, що склало майже 49 % від усього $D_{п.}$ сточища р. Прут. Дещо меншим, однак значним, порівняно з іншими природними областями, показником $D_{п.}$ відзначається Прут-Сіретська передгірська область – 331,4 тис. осіб (більше 31 %). На території цих двох фізико-географічних областей зосереджується лівова частка демографічного потенціалу регіону дослідження – 79,8 % або 850,4 тис. осіб.

На гірську місцевість припала тільки п'ята частина людності поселень сточища р.Прут – 20,2%. Причому, розподіл $D_{п.}$ за гірськими фізико-географічними областями закономірно зменшувався у напрямку від зовнішніх, припередкарпатських до внутрішніх карпатських областей. Зокрема, найпотужнішим $D_{п.}$ з-поміж карпатських володіла область Скибових середньогірних лісових Карпат, де в її поселеннях зосереджувалося 178916 осіб або 82,8 % населення гірської частини сточища р. Прут, або 16,8 % від усього населення останнього. На землях наступної Вододільно-Верховинської фізико-географічної області $D_{п.}$ сягнув 31271 ос., або 14,5 %. Отже, майже вся гірська людність долини Прута замешкувала саме дві вищезазначені фізико-географічні області – 97,3 %. На Полонинсько-Чорногірську і Мармароську припадало всього 2,7 % $D_{п.}$ прутських Карпат або ледь більше 0,6 % всього населення сточища р. Прут.

За показником густоти розміщення населення (ρ_n) виокремлюється Передкарпатська височинна область, де фіксується 203,3 ос./км². У межах Прут-Дністерської області населення розосереджується рідше, однак величина її ρ_n все ж набуває достатньо високих значень – 155,1 ос./км². На землях гірських фізико-географічних областей густина населення значно поступається передгірським територіям. Скажімо, на просторах Зовнішньо-Карпатської області, де ρ_n найбільша з-поміж інших гірських областей, густина людності у 2,75 рази менша (73,9 ос./км²), ніж у Передкарпатті. Із подальшим рухом у гори зменшується концентрація населення. Однак, коли ще у межах Вододільно-Верховинської області показник ρ_n ще був достатньо, як для гір, вагомим (66,5 ос./км²), то вже на території Полонинсько-Чорногірської, а, особливо, Мармароської областей він сягав вкрай низьких значень – відповідно, 5,96 і 0,53 ос./км².

Нарешті, важливим параметром, який свідчить про інтенсивність залюднення територій є густина розміщення поселень (ρ_n), що обчислюється кількістю населених пунктів на 100 км². За територіальними особливостями розповсюдження даного показника виявлені характерні особливості, які полягають у тому, що найбільші значення ρ_n мають місце не у передгірських і рівнинних місцевостях, а у гірській Вододільно-Верховинській області – 8,09. Помітно меншими величинами ρ_n відзначаються Передкарпатська височинна (6,69) і Прут-Дністерська (6,25) області. Достатньо щільно розміщені населені пункти на теренах гірської Зовнішньо-Карпатської області, де $\rho_n = 4,67$. Значна розосередженість поселень фіксується у межах Полонинсько-Чорногірської області (1,91) та їхня майже відсутність – на землях Мармароської (0,54).

Висновки. Найвищу залюдненість за абсолютними поселенсько-демографічними показниками (кількість населених пунктів та величина демографічного потенціалу) має Прут-Дністерська рівнинна область. За їхніми відносними величинами спостерігається більша територіальна різноманітність. Так, за значеннями поселенського освоєння та за щільністю розміщення населених пунктів на першій позиції знаходиться Вододільно-Верховинська область, а за густотою населення – Передкарпатська.

Т. Купач, Д. Купач

Київський національний університет імені Тараса Шевченка, Україна

ФАКТОР ПЕЙЗАЖНОЇ РІЗНОМАНІТНОСТІ В АНАЛІЗІ ЕСТЕТИЧНОЇ ПРИВАБЛИВОСТІ ЛАНДШАФТІВ КИЄВА

Привабливість та естетична цінність ландшафтів здебільшого залежатиме від ряду естетичних якостей останніх: аспектність, багатоплановість, далекоглядність обрину та наявність перспективи, оглядовість (наявність панорамного огляду), насиченість місцями розкриття пейзажів, пейзажне різноманіття та інших. Вище наведені якості, в багатьох випадках, співвідносяться із геолого-геоморфологічними параметрами місцевостей, специфікою рослинного покриву,

З М І С Т

ІСТОРІЯ, МЕТОДОЛОГІЯ І МЕТОДИКА ЛАНДШАФТОЗНАВСТВА

<i>Воловик В.</i> Концепція етнокультурного ландшафту в українській географії	4
<i>Галаган О.</i> Моделювання формування первинного поля забруднення важкими металами приавтомагістральних територій.....	6
<i>Гапон С.</i> Ідентифікація типових ділянок території Гірського Криму для проведення воднобалансових досліджень на локальному рівні	8
<i>Гуцуляк В.</i> До питання методики еколого-геохімічної оцінки міських ландшафтів.....	10
<i>Гуцуляк В., Танасюк М.</i> Методика ландшафтно-геохімічних досліджень	13
<i>Загальська О.</i> Дистанційне зондування землі і ландшафтознавство: головні напрями взаємодії у 2008–2013 роках.....	17
<i>Исаченко Г.</i> Развитие концепции динамики ландшафтов в Санкт-Петербургском университете на рубеже XX–XXI ст.....	20
<i>Лищенко Л.</i> Критерії та методи оцінки екологічного стану урбанізованих територій із застосуванням аерокосмічних матеріалів.....	23
<i>Мельник А.</i> Проблеми великомасштабного ландшафтного картування	25
<i>Мельник А., Петлін В., Кукурудза С.</i> Ландшафтознавчі дослідження у Львівському національному університеті імені Івана Франка на початку XXI століття (2004–2014 рр.)	27
<i>Михайленко Т.</i> Перші польські краєзнавчі дослідження на Поділлі	28
<i>Міхелі С.</i> Концептуальні засади і методика дослідження процесу становлення і розвитку українського ландшафтознавства	30
<i>Пилипенко Г., Цуркан О.</i> Картографування типів агроландшафтних структур з використанням ГІС-технологій	33
<i>Руденко Л., Голубцов О., Лісовський С., Маруняк Є., Фаріон Ю., Чехній В.</i> Проблеми та особливості застосування ландшафтознавчого підходу у ландшафтному плануванні	36
<i>Савицька О., Корогода Н.</i> Застосування електронної карти “Природна основа ландшафтів Києва” у дослідженнях естетичних ресурсів міста	39
<i>Сінна О.</i> ГІС-методи у ландшафтних дослідженнях природоохоронних територій Харківської області	41
<i>Сорокіна Л., Голубцов О., Зарудна Р.</i> До формування ГІС “Ландшафти України”	42

<i>Шелест Д.</i> Використання CORINE Land Cover у природоохоронних дослідженнях	45
---	----

ЕВОЛЮЦІЯ, СТРУКТУРА, ФУНКЦІОНУВАННЯ ТА ДИНАМІКА ЛАНДШАФТІВ

<i>Біланюк В., Тиханович Є.</i> Динаміка температури як чинник лавинопроявів	48
<i>Буц Ю., Буц В.</i> Вплив пожеж на екологічні режими ПТК	51
<i>Денисик Г.</i> Пригірські ландшафти Карпат	51
<i>Іванов Є., Ключник В.</i> Ландшафтна структура ключової ділянки “Яворівська водойма”	53
<i>Ismayilova L.</i> Degradation problems of the mountain geosystems that are subjected to intense development of recreation (within Azerbaijan part of the Greater Caucasus)	58
<i>Калуцкова Н., Солнцев В., Тельнова Н.</i> Ландшафтна структура Крымського передгор'я и ее антропогенная трансформация за последние 40 лет	59
<i>Керимова Э.</i> Специфические особенности динамики ландшафтов районов развития грязевого вулканизма (на примере Абшерон-Гобустанского района Азербайджана)	62
<i>Козинська І.</i> Кар'єрно-відвальні ландшафти регіону видобутку уранових руд ...	65
<i>Костів Л.</i> Зимові сезонні стани природних територіальних комплексів околиць Чорногірського географічного стаціонару	70
<i>Кривульченко А.</i> Галоморфний ландшафтогенез в умовах території України.....	72
<i>Мольчак Я., Мисковець І.</i> Ландшафти Волині в техногенних умовах	73
<i>Муха Б., Булашенко І., Мельничук М.</i> Випаровуваність в Українському Розточчі	75
<i>Панин А.</i> Взаиморасположение местностей и стрий в ландшафтах Западного Крымского предгорья	77
<i>Рябокоть О.</i> Просторове розташування та широтна зональність натурально-антропогенних ландшафтів	79
<i>Савка Г.</i> Ідентифікаційні ознаки флювіальних водно-ерозійних ландшафтних комплексів Українського Розточчя	81
<i>Хасцький Г.</i> Особливості районування водних антропогенних ландшафтів Поділля	83

ВЛАСТИВОСТІ ПРИРОДНИХ КОМПОНЕНТІВ ЛАНДШАФТІВ

<i>Ализаде Э., Микаилов А., Гулиева С., Кучинская И.</i> Оценка современного состояния геокомплексов Азербайджана на основе анализа новой ландшафтной карты.....	86
<i>Бабич О.</i> Порівняльна характеристика інформаційних показників деревостанів між складовими частинами лісових геосистем приміської зони Львова	90
<i>Байцар А.</i> Типи верхньої межі лісу в Українських Карпатах.....	92
<i>Белей Л.</i> Основні відомості про дендрофлору та вертикальну зональність лісів у межах ландшафтів Карпатського національного природного парку.....	95
<i>Булавенко І.</i> Вплив ландшафтних параметрів на перерозподіл сонячної радіації.....	98
<i>Гаркуша Л.</i> Внутрilandшафтна структура растительного покрова Крымского предгорного лесостепного пояса.....	100
<i>Гаркуша Л., Соцкова Л., Смирнов В.</i> Ландшафтно-антропогенная обусловленность растительного покрова Присивашья	103
<i>Горбунов Р.</i> Территориальные закономерности проявления диссимметрии ландшафтных показателей и процессов их формирования в Горном Крыму	106
<i>Гродзинський М.</i> Широколистяні ландшафти і широколистянолісова зона України	108
<i>Кашутина И., Стёпочкина О.</i> Особенности ландшафтной структуры лесных массивов и биоразнообразия лесов Национального парка “Угра” (Калужская область).....	110
<i>Квасневська О.</i> Формування ойконімів Вінницького району Вінницької області	112
<i>Кулачковський Р.</i> Рослинний покрив природних морфогенних геоекосистем басейну витоків річки Лімниця.....	114
<i>Мкртчян О., Шубер П.</i> Аналіз зв'язків між річними нормами опадів метеостанцій Українських Карпат та їхнім положенням у регіональній ландшафтній структурі.....	115
<i>Холявчук Д.</i> Кліматична неоднорідність ландшафтів меандрових комплексів долини середнього Дністра	118
<i>Смалійчук А.</i> Актуальний наземний покрив північної частини Хмельницької області на основі даних ДЗЗ.....	119

<i>Табунчик В.</i> Характеристика амплитуд ландшафтов равнинного Крыма в пространствах факторов “Число дней с максимальной температурой воздуха 30°C и выше. Год” и “Среднее количество дней с суховеями. Год”	122
<i>Штойко І.</i> Геоекологічний стан руслових природних комплексів малих водозборів	123
<i>Шубер П.</i> Особливості динаміки клімату високогір'я Українських Карпат в другій половині ХХ і початку ХХІ ст.	125

ПРИКЛАДНЕ ЛАНДШАФТОЗНАВСТВО

<i>Барановська О., Мирон І., Харченко О., Шовкун Т.</i> Екологічні аспекти використання лісостепових ландшафтів Чернігівської області.....	128
<i>Безлатня Л.</i> Шляхи (можливі) реконструкції селитебних ландшафтів міжзонального геоєкотопу “лісостеп-степ” Правобережної України	130
<i>Білевич Н.</i> Проблеми охорони ландшафтних комплексів гірських територій Львівщини.....	132
<i>Брусак В.</i> Ландшафтно-географічні аспекти проектування і формування екологічної мережі в Українських Карпатах.....	133
<i>Вовкунович О.</i> Рекреаційно-туристичні маршрути в ландшафтах Сколевських Бескид (межиріччя Стрия і Опіру)	137
<i>Горбунова Т.</i> Ландшафтний потенціал території юго-восточного Крыма для использования солнечно энергетических установок	139
<i>Гостюк З.</i> Рекреаційно-туристичне використання ландшафтів Покутського низькогір'я	140
<i>Драган Н., Шумских Н.</i> Рекультивация нарушенных земель с использованием биометодов.....	141
<i>Исаченко Т.</i> Проявление основных тенденций взаимодействия ландшафтов и рекреационного природопользования в северных промышленных регионах	144
<i>Круль В., Круль Г., Гадельшин О.</i> Поселенсько-демографічні показники заселення фізико-географічних областей території сточища р. Прут	146
<i>Купач Т., Купач Д.</i> Фактор пейзажної різноманітності в аналізі естетичної привабливості ландшафтів Києва	149
<i>Лико Д., Мартинюк В.</i> Регіональні особливості конструктивно-ландшафтознавчих досліджень Волинського Полісся	154
<i>Максименко Н.</i> Регіональні особливості ландшафтно-екологічного планування.....	157

<i>Мельник А., Готовський Р.</i> Природні територіальні комплекси Карпатського біосферного заповідника вздовж туристичного маршруту “Кваси-Говерла”.....	159
<i>Михайленко Н., Щербань І.</i> Погодно-кліматичні умови рекреаційної та спортивної діяльності в Українських Карпатах	161
<i>Некос А.</i> Особливості акумуляції важких металів у ґрунтах та рослинних продуктах харчування в умовах придорожніх геосистем	162
<i>Петлюкова Е.</i> Структура землекористування та антропогенна трансформація ландшафтів Центрального Предгор'я гряди Кримських гор.....	165
<i>Пилипенко Г., Тодорова С.</i> Сучасний стан і перспективи збереження ландшафтів на території Задністров'я	167
<i>Резников А.</i> Ландшафтне різноманітність і природні ландшафти в системі територіального планування великого міста.....	170
<i>Савицька О., Стрелко І.</i> Проект ландшафтного впорядкування території кампусу Київського національного університету імені Тараса Шевченка	173
<i>Токар О.</i> Аналіз сприятливості погодних умов Рівненської області для рекреації.....	175
<i>Ходан Г.</i> Заходи щодо зменшення забруднення атмосферного повітря автомобільним транспортом	177
<i>Штойко П.</i> Ландшафт у соціокультурному сприйнятті	179

Збірник наукових праць

ЛАНДШАФТОЗНАВСТВО:
СТАН, ПРОБЛЕМИ, ПЕРСПЕКТИВИ

Ландшафтознавство: стан, проблеми, перспективи: Матеріали міжнародної наукової конференції присвяченої 70-річчю заснування кафедри фізичної географії, 60-річчю діяльності Львівської школи ландшафтознавства, 110-річчю з дня народження професора К. І. Геренчука і 80-річчю з дня народження професора Г. П. Міллера (24-27 вересня 2014 р.). – Львів: Видавничий центр ЛНУ ім. Івана Франка, 2014. – 198 с.

Комп'ютерне опрацювання та верстка: *Г. Савка, І. Безкоровайна,
Ю. Вергелес, Д. Шелест, Є. Шуліга*

Дизайн обкладинки: *І. Дикий*

Формат 70×100/16. Умовн. друк. арк. 15,96. Тираж 300 прим. Зам.

Видавець і виготовлювач

Львівський національний університет імені Івана Франка,

вул. Університетська, 1, Львів, 79000

С В І Д О Ц Т В О

про внесення суб'єкта видавничої справи до Державного реєстру видавців, виготівників і розповсюджувачів видавничої продукції.

Серія ДК №3059 від 13.12.2007 р.